

ઉર્ફે
સુફીયોંકા ઇમાન
હિસ્સા ચોયા

दि. ०-२-० को आना.

કચ્છી ભાષામાં લખાયેલું
કચ્છી ભાષામાં લખાયેલું

કવ્વાલી મુન્નીબન એહમદ આબાદવાલી.

કડં લાઈલાહસે ઇબતીલા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ.
નહિં તેરે સીચહે કોઈ ખુદા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ,
કહીં તુ રહીમો કરીમ હય કહીં કેહરસે તેરે ખીમ હય.
સમી કેહનેહેં તુજે રખના તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ,
તેરે કુનસે કોનો મકાંબના તેરે નુરસે યે જહાંબના.
યે હુકુર તેરા હય માસીયા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ,
તેરા નામ સાહીબે બુદ્દ હય તેરાકર મકાંમે બુબુદ્દહય.
યે તેરી અમીં યે તેરા સમા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ,
તુ હરીમ કાઅબજો દીલમે હય તુ હલીમ કીઅલજો શુતમેં હય.
દલીયાં મીલા કલીયાં મીલા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ,
કહીં મયકશોમેં તુજા છુપા કહીં આમીદોમેં તુજા મીલા.
તુ કહાં કહાં હય મેરે ખુદા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ.
તેરી હર સીફતકો કમાલ હય તેરી આતકો ન અવાલ હય,
તેરી ઇબતીલા હય ન ઇન્તીલા તેરીશાન જલ્લે જલાલહુ.
તુ નસીમ હય તુ અઝીમ હય તુ હલીમ હય તુ કરીમ હય,
તેસ કામ માઅનીએ હકઅતા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ.
કોઈ કેહના હય તુજે યસરખી કોઈ નામ લેતા હય એહમદી
કહીં તુ ખુદા કહીં મુસ્તુફા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ.

શેઅર.

લીખવાઈયો મીસરાયે મેરી સંજે લહદપર.
મોત અરહી હે પરદીલકા લગાના નહિ અરહા,
કવ્વાલી નુરજહા બન ઇલ્હાબાદ વાલી.
હસ્કા જલના અપના ગફખાના વો જલવા દેખકર
યે અજબ હયરતમેં મુસા તુર સીના દેખકર,

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૮-૭૬ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૨૧૧૦૩૧૧૧

વિષય ૬૩૬૮:૬૫

દીલ મેરા તુમ આજતો લેતે હો અચ્છા દેખકર,
 રૂંદ દેના કલ ન દંડો દુટા કુટા દેખકર,
 ઇસ કદર બચચાચ હય કુલ સમાતાહી નહિ
 આઈનેમેં અપના જલ્લા વો ખુદ આરા દેખકર.
 દીલકે લેનેમેં અખસ કરતે હો ઝહુઝને ઇસકદર,
 તુમકો લેના હયતો લેલો સસ્તા મેહંગા દેખકર.
 તેશમેં આકર અલીતો કલ કરતેહેં મુઝે,
 રેહમલી ખાઈએ વો મુજકો તળપતા દેખકર.
 જબ નઝર આતાહય દીનકો વો મહે ઝોજે શરફ,
 સુરએ વશચરસ પળતાહુંવો ચેહરા દેખકર,
 થાન જબતક દંરક મુજકો ઉરકોથી ખુદ મેરીચાહ,
 બન ગયા માથુક અખવો મુજકો ચયદા દેખકર.
 વો કીધરકો ચલદીયા તુડી બતા અય બે ખુરી.
 હોશહી જાતે રહે મેરેવો જલ્લા દેખકર,
 હઝરતે દીલ બાવફા માઅથુક મીંના હય મદાલ.
 આપ પચતાએએ ઉત્કતકા ન તીજ દેખકર.
 વો મરીએ હીજૂ જાંબર હો નહિં સકા કહી.
 હાય કાનોંપર રએં છરકો મસીહા દેખકર,
 ખોફ હયહમ ખુદ ન મીટ જાએં કહીં ઇસ દંરકમેં.
 નકચે હસ્તી જબ મીટા નકચે દહે પા દેખકર,
 બે ગએ મુલકે અદમકો લે ગએ નાયાબ શેઅ.
 હમ રહે હયરતમેં દુન્યાકા તમાચા દેખકર,
 હમ બતા ચરમેં હીકારતસે કીસે દેખેં અલીઝ,
 ખુદ ખીજલહે અપને દીલમેં અપના આપા દેખકર.

શેઅર.

કુચ્છ પતાહી નહિં નીકલી હય કુચ્છ અયસી દીલસે
 આહલી હો ગઇ ગુમ આહકી તાસીરકે સાથ,

કંવાલી અલાખંદી બન દેહલી વાલી.

રસાઇ દંસીએ મરયમકી અવથે આંસમાં તક હય,
 મગર તેરી પહોંચ મેઅરાજ વાલે લામકાં તક હય,

બઝાહીર કેહને વાલે કેહ રહેહે' લામકાં તક હય,
 નખીકે કુર્મકી વદલાહ આલમ હદ કહાં તક હય,
 સમંદર હય ઇસી કુએ કે અંદર ઇરકે એહમદકા,
 સમાઇ ઇસ ઝરાસે દીલમે કયા જાને કહાં તક હય.
 શમે મે સજ હય પાની ન કયું ફીર જાય જુલમતપર
 મુહીત એક તુરકા દરયા ઝમીસે આસમાં તક હય,
 રસુલે હાશમી ઇમાન હો તુમ એહલે ઇમાંકા,
 અઝીઝ અઝમાલો જાંહો તુમપે સદકે માલો જાં તક હય.
 હકીકત હો કોઇ ઇસ તુરકી પાએ તો કયા પાએ,
 કે વુસઅત ઉસકી કાફે કુનસે લામે લામકાં તક હય.
 હમે'લી અર્શસે મેઅરાજ કે મઝમુન લાને હેં,
 તેરી પરવાઝ અય ફીકે રસા દેએ' કહાં તક હય.
 બહારે' હમને લુટી હેં બહારીસ્તાને બતહાકી,
 હમારી આંખમે' અબ હેય શુલઝારે જનાં તક હય.
 ગદા જાદા હુંમે ઉસ શાહે વાલા જહકા રાવી.
 ઝમીકો સોમે' જરકે આસ્તાંકી આસમાં તક હય,
 શેઅર.

મસીહા કુએ ઇઝનીદગાહસે મુરદે જલાતેયે;
 જલાતે કુએઇઝનીસે શુલામ અદના મુહંમદકા
 દબ્વાલી મુશતાકજન આગેવાલી.
 નીંદ આએજો કીસી રાતયે મુમકીનહી નહિ,
 મુજપે જુઝરે ન કયામત વો કોઇ દીનહી નહિં.
 કાખીલે દીદ હય_ખેતાખીએ દીલકા મઝમું,
 હર્ફે કોઇ મેરે મકતુબ મેં સાકીનહી નહિં.
 હય લગકપનકા ઝમાના વોઅદા કયા જાને,
 અલી મોસમહી નહિં દીનહી નહિ સીહાન,
 માંગતા હુંજો દુઆ વરલકી ઉન્કે આગે.
 ચુપકે ચુપકે વો કહે જાતેહેં મુમકી નહી નહિં,
 કીસ બરાસે પે દીખાઉં નીગહે ચારકો દીલ.
 ચોરકા સચહે જહાંમે' કોઇ ઝમીનહી નહિં.
 કોન ગીરદાએ મહોમ્મતસે નીકાલે મુજકો,

આશના ઠોપ મદદ ગારો મુઆવીનહી નહિ.
કીસકો અય દામ સુનાયો મજત અપની પબહકર,
મીરો મીરઆહી નહિ ગાલીયો મુમીનહી નહિ.

શેઅર.

હમે કયા હોસ્તા ખોલો જમાં હમ રૂગર ઉરકે,
સરે તસલીમ ખમ હય જોમીઅજો ધારમે આયે.

કંવાલી ગોહરખન દેહલી વાલી.

જખ કહા મયને કે મેં હંસમેં ખદનામ કે તું,
હંસ કે કીસ નાજસે ખોલા ખુતે ખુદ કામકે તું.
ખાતીમા હીજૂકી સખ કેાન કરેઆ મેસ,
હસરતે વરલકા ખીગળા હુવા અન્નમ કે તું.
કુચ્છતો કેહુ અય દીલે ખેનાખ હરાદે કયા હેં
નામાખર જયગા લેકર મેસા પયગામ કે તું,
ગમસે દીલ કીસને બરા તું હય દીલ આઝાર કે મેં.
દીલકે ગમ કીસસે મીટેં મેં હું દીલ આરામ કે તું.
સાચતે અવશે હોરોઆ તેરી ઈજત કયા હય
ગમે જીવીઃ નીકાલેગા મેરા કામકે તું.
કેાનસી રાહ ચલું કુરે મહોખમત સચ કેહુ,
કામ આયેઆ વહાં મજહબે હસ્તામ કે તું.
ચેન મુજરત કેા હમેશા કામીલેગા કીસસે,
ખેત હોગી સખબે રાહતે આરામકે તું.

શેઅર.

હય લાઝીમ ખાત્ર અપને કોલકા હરએક ઇન્સાં કે,
મુજે ભુલોતો કરવો આદ અપને એડેદો પયમાંકો.

કંવાલી મુનીર જનએટેવાલી.

આંખોં મેં નુર તેસ દીલમેં સુરૂર તેરા.
હરવાજેસે હય ઘર તક સાત્રા ઝુહુર તેરા,
જન્નત મેંલી હય ચરઆ અય રશકે હુર તેરા.
ચોહરા હક અલ્લા અલ્લા અમ દુર દુર તેરા,
તુ મેહુર તેરે આજે સખ કતરા હાય શખનમ.
બેન્કા કહાં હીકાના જખ હો ઝુહુર તેરા.

અય અરમે શોક વેા તો હર રંગમે હય આહીર.
 અખલી જે તુ નહે ખેતો હય કુસુર તેરા,
 મિં આઇના હું તેરા તુ આઇના હે મેરા,
 જુજમેં જુહુર મેરા મુજમેં જુહુર તેરા.
 હય બે ખુદી હી જીસસે હોતા હય કુર્બ હાસીલ,
 શાઇબ બે આપસે હો પાગે હુજુર તેરા.
 ખુરશીદો માહ સગમેં જહવે તંરે હેં લેકીન,
 અયસી કહાંહે આંખેં દેખેં જે તુર તેરા.
 અય દીલજે ઉસ્કે ગમકો તુજમેં જગેહ મીલીહય,
 રખખાહય નામ ઉસને દારુમુરર તેરા.
 નાદાં અમીર નાહક ઉમ્મીદવાર તુ હય.
 દીલ લેકે દેર દેગા અખવાં જુરર તેરા,

શીઅર.

જગખખે દીલ હીસાતમન હયતો ઇન્શા અલ્લાહ,
 કન્યે ઘામે સે બધે આઇંગે સરકાર મેરે.

કબનાલી રોહઆદી જાન અજમેરવાલી.

તેરા જહવા હય હરમુ રોનકે હરદો જકાં હય તુ,
 ઈંધર હય તુ ઉધર હય તુ ચહાં હય તુ વહા હય તુ.
 ન મુજસા હયો નાકારા ન તુજસા અફઝલો આલા
 અગર નંગે ઝમીંહું મેતો કખરે આસમાં હયતુ.
 તુજહીકો હરજમેહ દેખા તુજહીકો હરજમેહ પાયા.
 ચહાં હયતુ વહાં હયતુ નીહાં હયતુ અયાં હય તુ,
 તેરે ખાને કરમસે કોન હય મેહરમ આલમ મેં
 બલોંકા કદદાં હયતુ ખુરોખર મેહરમાં હય તુ.
 હુહુદીત હો રકા હય આડે બે નાસીર કે હાથેં,
 કબી ઉરને ન પુછા કયું ચેસર ગમેં ખુમાં હય તુ.
 મુઝીર હય અગ મહોખખન ખુતો હુન્નકો હય તેગી,
 ગહારે હુરને ખુમાં દેર મગર ખાદેખાં હય તુ. --
 હરીજ અયસી ઝમીં મેં ફુદતી ફુદતી ગજત કમ હય,
 ચે હમલી માનતે હેં શાઇરે રંગી ખયાં હય તુ.

શીઅર.

કુંદના ખરકે તજહલીકાયે ફેહલા હય કલીમ,
 દેખું મેચેંન હય પરદેસે નીકડેને દે લીયે.

કબ્જાલી કલ્લુખન દેહસીવાલી.

હીનકી આંહોં ન મઈ રાતકે નાંહે ન ગયે,
 મેરે અમખવાર મેરે આહને વાલે ન ગયે.
 તઝકીરા સોઝે મહોખમતકા કીયાથા એક બાર,
 તાહમે મર્થે જબાંસે મેરી છાંહે ન ગયે.
 વો લલા પેચ નીકાલેગે મેરી કીસમત કે,
 અપને બાવોં કે તોખલ ઉંસે નીકાલે ન ગયે.
 હ જલાને પે ફલક તુજકો બહોત ગરરાહ હય,
 કયા કહું ઓર કુચ્છ ઉંચે મેરે નાંહે ન ગયે.
 તીરસે છિદ કે હીરકો ખુતે કાતીલને કહા,
 શીરન કેહના મેરે અરમાન નીકાલે ન ગયે.
 કેમ્ શખ અયસી ન ગુઝરી કે બનાકર ગેસુ,
 સેકળોં બલ મેરી તકલીર મેં ડાલે ન ગયે.
 અપના હીવાન સુરકકા હય હસીનોંકા જલીલ,
 તુકતા ચીં થક ગયે કુચ્છ અયબ નીકાલે ન ગયે.
 શેઅર.

જખમબીલે મરહમે જખમે જખર હય ચારા ખર.
 બાંદ તેરે તીરસે સીનેકા રોઝન હો ગયા,

કબ્જાલી અમીરખન ટાંકવાલી.

હાય આયા હય લખાવટકા ઉસે ફન કયસા
 બનમયા દોસ્ત મેરે દોસ્તકા દુશમન કયસા
 કીસકે ગીરચેને કીયાહય તહોબાલા આલમ
 હર્થે બરખ હય ઇલાહી સરે મહફૂન કયસા
 દેખકર ઉન મીસી માસીદા લખોં દેા દેખો
 મુહ છુપાયે હય અમનમેં ગુલે સોસન કયસા
 વો અબને હુસનકે હીલાસે રખખા મેહરૂમ
 બનગયા આકે નકાળે રૂખે રોશન કયસા
 કયા કહીંસે મેરી આંહોં કી હવા બતીહય,
 અલમલાતા હય ચીરાગે સરે મહફૂન કયસા
 દેખ આંખેહેં સરે તુર મુહ આંખોંસે કલીમ
 ઉનસે પુછીગે હયતેસ રૂખે રોશન કયસા

અચન લેને નહીં દેતા કીસી પેહેલુ અફઝલ
 હોગયા હય યે ઝનાના મેરા હુશમન કયસા
 શેઝર.

કમ નજર આતીહય અળવે મસજીદોં કે ફરી પર,
 હોમને દંતી તરકકો કી કે પહોંચી અરીપર,
 કંવાલી બદરીબન કલકલેવાલી.

તળપ રહાહું વે લેને ખગર નહિં આતા,
 ધુગાં કે અપની ધુગાંમેં અસર નહિં આતા;
 બીચાલે આર તો આતા હય દીનમેં સોસો બાર.
 યે કહું કહું કે કબી નામાગર નહિં આતા;
 યે કયા તીલીસ્મ હય ચારખ યે કયસા પરહા હય,
 કે વો નઝરમેં હય લેકીન નઝર નહિં આતા;
 અશુખ રસ્મે મહોબ્બત હય દેકે ઝખમે ફીસક;
 હો બે ખગર દલી લેને ખગર નહિં આતા,
 તીલે બે બોસા તો ઉમ્મીદે વસ્લ કાઈમ હો,
 બગેર ગુલકે શજરમેં સમર નહિં આતા;
 કીસે કીસે કોઈ રોકે સંબલે કીસ કીસદો,
 હોલ અપને બસસેં બે આયા જીગર નહિં આતા;
 હમારે ગુનચએ ખાતીરકો પુછતે કયાહો,
 કબી નસીમકા ઝોંકા ઇધર નહિં આતા,
 ન આએ કોઈ અયઘતકો તો ગીલા કયા હય,
 ચહાં તો હોશબી હો હો પહર નહિં આતા;
 ઝડે નસીમકે પુછેં વો ઇસ તરહ હમકે,
 કહાં હય આજકલ અખતર નઝર નહિં આતા;

શેઝર.

મીસ્ત્રે સીમાબ કહેરતાહી નહિં પેહલુ મેં,
 અચન લેને નહિં દેતા હીત્રે બેતાગ મુજે.

કંવાલી કલલોબન ખંભાતવાલી.

સુર્ખર હોકે વો અગ ગમરકે ઘર જાતે હેં,
 ખુબહાકર મેરા અફસોસ કીધર જાતે હેં.

અપને ઘરજાતેહેં યા અચરકે ઘર જાતેહેં
 હુકમી અમ સાથહેં દેખેવો કીધર જાતેહેં;
 રાહમેં રોકકે કેહતેહેં વો મૈયત મેરી,
 મુંહ છુપાએ હુવે મું આપ કીધર જાતે હેં;
 અગળે સમ જાતેહી જાકેહેં મસલ ચે સચ હય,
 પાઉં ક્યલકે વો સોતેહેં વો મરજાને હેં;
 ખાક લેનેકો કદમ ઉઠી હય ઇસે ન બચો,
 મેરા મદદન હય ચેહી આપ કીધર જાતે હેં,
 બોસએ જુલ્ફ જો માંગા તો કહા ફેરકે આંખ,
 સરપે જો ચળહતે હેં નજરાંસે ઉતર જાતે હેં;
 તેરા વોહ હુસ્ન હય હમ દેખતે હેં શામો સહર,
 સામને જુક કે તેરે શમ્સો કમર જાતે હેં;
 દેખતાહું તેરે ગયરાંસે ઇશારે જાસદમ,
 તીર બનબનકે કચેજે મેં ઉતર જાતે હેં;
 વકત આખીર હમેં કયું દેખકે રોતેહેં અઝીઝ,
 કહીં બાહીર તો નહિં અપમેહી ઘર જાતે હેં;
 શેઅર.

ઇસ દીલે વેહશત ઝંઘાસે નાકમેં દગથા મેરા,
 ખો ગયા અઝાહુવા જાતા રહા જાતા રહા;

કંવાલી મુશતરી જાન કાનપુરવાલી.

આપકે જલ્લેકા દોનોં પર અસર ચકસાં હુવા,
 આંખલી હયરાં હુઈ આઈનાલી હયરાં હુવા;
 તુબી સુનલે મેરે દીલકી ખાના બરબાદીકા હાલ,
 થા તેરા અરમાન જાસ ઘરમેં વો ઘર તિરાં હુવા;
 મીટ ગયા સરકે કલમ હોતેહી સોહા ચક કલમ,
 મુજપે માતીલ તેરે હાથોંકા બળા એહસાં હુવા;
 તુ નઝર આયાકે એક શાને ખુદા અ.ઇ નઝર,
 દેખલી જીરને તેરી સુરત વોહી હયરાં હુવા;
 હમતીહાં ગાહે વહામેં યા ચે આલમ ચોકકા,
 જાનસે પેહલે દીલે પુર આરજુ કુરબાં હુવા
 આશીકીમેં પેહલે દીલ જાતા હય દીર જાતી હય જાન,

જે કબી બે હીલ હુવા એક દીન વેહી બેજાં હુવા;
અશીકે સાદીક કહાં ઇન્કાર કરતેહેં અહા;
જુમેં ઉતુદત હમસે વેા સચ કહેતેહેં-હાંહાં હુવા;
શેઅર.

કુચ્છતો હ ચે અસ્તમુ ક્રિષ્ણ ક્રિ હય ફરહત આપકો,
દેાનચી સચ ખો અઇ કયા આપકા બના રહા;

કંવાલી કમલીબન દેહતીવાલી.

દુન્યામેં દીન ઉન્કા ઉકામેં રાજ ઉન્કા,
દોનોં જહાંમેં હંકા બજતાહય આજ ઉન્કા.
બાતીનમેં હય તરીકત બે ફયતે બાંતીની હય,
ઝાહીરમેં હય શરીઅત ઝાહીર રીવાજ ઉન્કા.
હર દરહે માત્રીયતકે વેહી તબીઅ નીકસે,
હર રોઅ ખોને વાલા નીકલા ઇલાજ ઉન્કા.
બબશીથ ઉસી તરફ હય અસ તર્ફ હય શકાઅત,
બને હુવે હય અય હીલ ખાલીક મીઝાજ ઉન્કા.
કાનેતકે તો માલીકીં જ્યાર ઉત્પે દનિક સારી,
અદલાહરે ચે મરાતીઅ જ્યાર ચે મીઝાજ ઉન્કા.
જે કલકે રોઅ દેંગેં ભર ભરકે બમેં કાસર,
અય કયફ મદહખવાં હું મેં હીલસે આજ ઉન્કા.
શેઅર.

ખુબફ ખુબ કામ કરતે હેં,
એક નઝરમેં સુલામ કરતે હેં.

કંવાલી જોહરબન કલકત્તેવાલી.

હવસ હય હીલકો મેરે અય ખુદા મહીનેકીં
અમીન બેહરે મોહમદ હીખા મહીનેકી.
ફીરાકમેં ચમને હીલ ખીઝાં રસીદા હય,
ઇયરશી આએ ઇલાહી હવા મહીને કી
નીસાર હોતી હય અસપર બહારે ખુદે ખરી,
બહાર પર હય કુચ્છ અયસી ફીઝા મહીને કી.
કહીવો ઉળતી હુઇ આએ મેરી આંખો મેં,
બે ખાકે પાઠ ઉગાએ હવા મીને કી.

નહિં હય જવાહીયે રૂએ ઉરસે ખુદકે ખરી,
 ઇલાહી શકલ દીખાદે ઝરા મદીનેકી.
 સફર નસીબ હો મુદકે અરબકા હીંદસે ફીર,
 હય આરજુ મુજે બે ઇન્તીહાં મદીને કી,
 કરમ યે આંખયે કર અય તસબુરે તયબા.
 મેરી નીજાહ મેં સુરત જમા મદીને કી,
 ઇસી ચમનમેં રહું શીકવે ખુલ ખુલે ખંદાં.
 મુજે હો સેર મયસ્સર ખુદા મદીને કી.
 બહીશતકે જોહં વાસીફ ઉન્હેં યે કેહ ઇખલાસ,
 બાહાર દેખીએ બાકર ઝરા મદીનેકી.

શેઅર.

તખીઅત કેા હોગા કલક ચંદરોજ,
 ઠેકરતે ઠેકરતે ઠેકર બાએગી

કંવાલી મોતીબન સુરતવાલી.

દીલમેં ગમ હય હૈં પેહેલુ મેં હય સોદા સરમેં હય,
 અપને અપને ઘરકા માલોક અપનેઅપને ઘરમેં હય.
 ઇરપે બીગબેહેં ખુદાસે કયું મેરા શીકવા કીયા,
 એક કયામત સ્ત્રી કયામત અરસએ મેહશરમેં હય,
 ઉસ તલવુન તબઅકી હર ખાત હય બે એઅતી બાર,
 મેહરબાની મુજપે હમઅરમેં નહિં હમઅરમેં હય.
 ખાનએ દીલસે ન નીકવે આરજુ યુંહી સહી,
 હમ સમજ લેગે હમારે ઘરકી દોલત ઘરમેં હય.
 સચલો યે હય એકહી ઝાલીમ હય તુ અય ફીતનાજર,
 અર્ખબી ઝાલીમ હય લેકીન દુસરે નંબરમેં હય.
 ઠાન હેં હમ ઠાનહેં નાકામે ઉલ્લસત બદ નસીબ,
 કયા દીલે મુઝતરમેં હય હસત દીલે મુઝતરમેં હય.
 હમ તેરે કાઇલ નહિં અય ઇનકીલામે રોઝમા,
 દીલમેં હય દીલકી તમન્ના સરકા સોદા સરમેં હય.
 કયા સીતમ હય રફસે હુરદે શાહાહત ખોદીયા,
 સખસે પેહલે મોહર દુશમનકી મેર મેહઅર મેં હય,
 હૈં રહતાહય કલેજે મેં કબી દીલમેં કબી.

આજયે મેહમાન ઇસધરમે' હય કલ ઉસધરમે' હય;
 સજત બનીને મેરી દોનો' કે। શરમીન્દા કીયા,
 અખન કાલીલમે' હય કુન્વત અખન હમ ખંજરમે' હય,
 બનતા હય તુજકે। આલમ માનતે હેં તુજકે। સગ,
 સચતો યે હય હીજુ તુ મશહુર દુન્યા બરમે'.

શેઅર.

વો તસવવુર વો ખીયાલે દીલરૂખા બતા રહા,
 એક ચલે બનેસે દીલકે સળ મઝા બતા રહા,

કુન્વાલી અખતરખન દેહલવી.

કળ લલા શોખ નીગાહોં પે યે માઇલ ન હુવા,

કોઇ હસરત હુઇ ઉમ્મીદહુઇ દીલન હુવા.

ચરમમે' ઉસ ખુતે કાલીલ કે ખટકતા હી રહા,

કોઇ કાંટા હુવા ઉમ્મીદ બસા દીલ ન હુવા.

લોગ કેહતે હેં મહોમ્મત મેં મઝા મીલતા હય,

સુજકે। કીમતસે કીસી રોઝબી હાસીલ ન હુવા.

એકદીવારમે' હમ તોળ દીયા બિરમીલને,

ફીરબી ઠન્ડા ખુને સફફાક તેરા દીલ ન હુવા.

એક તુ હય કે તસવવુર મેંલી આયા ન કબી,

એક મેં હુ કે તેરી ચાહસે ગાફીલ ન હુવા.

ઝઝે મતલબમે' ઝખાંકે। મેરી લુકનત ન હુઇ,

શુક હય ચર્મકા પરહા કોઇ હાઇલ ન હુવા.

ગાદીશે ચર્ખસેનીલી ન તમત્ના દીલકી,

હાય ઉસ શોખકી ગરદનમે' હમાઇલ ન હુવા.

દીલ મેરા આતીશે કુરકતમે' પતંગોંકી તરહ,

જતગયા ફીરબી તેરી બઝમકે કાખીલ ન હુવા.

અપને હાથોંમે વો કીસ શોકસે મલતે હેં કલાસ

ધેતે મેહલી હુઇ ખુને રંગે બિરમીલ ન હુવા,

શેઅર.

યે દીલબી હય ઉમ્મીદા બને હઝોંબી ઉરકી,

સમ નઝકે ચુકા હું અમ પાસ કયા રહા હય.

કંવાલી નઝીર બન લખનૌ વાલી.

નખીને ફરમાન રબકા સખકો સુના દીયા ઓર દુના રહેહે,
હમે શરીઅતકો સફરસતા દીખાદીયા ઓર દીખા રહેહે.
બખોદે ઇસ્કાં બે રોરહેથે મુંક અપનાં અથકોંસે ધો રહેથે.
સુનાકે બખશીશકા ઉન્કો મુજકા હંસ દીયા ઓર હંસ રહેહે.
બે કાફીરોંમેથે હફકે હફકે બે ફુફ ફયલાયા બુતક દોંમે,
નખીને આકર જલાંમે ઉસ્કો મીટાદીયા ઓર મીટા રહેહે.
શકીકે આલમ શકીએ ઉમ્મત હખીએ બરહક ને રેહમ પાકર,
ગુનાહગારોંકો રંબે ગમસે છુગા દીયા ઓર છુગા રહેહે.
પીલાદીયા બુસ્કો બમે ઇસ્કાં પુગર ઉઠાવો હોકે ફરોં,
કે મુજકો પ્યારે નખીને હકસે મીટાદીયા ઓર મીટા રહેહે.
હવાએ ફુફ અયસી ચલ રહીથીકે ખાક આલમમે ઉજરહીધી,
હખીએ ખાલીકને ઉસ્કો ગુલશન બનાદીયા ઓર બનારહેહે.
મેં ઉન્કે બાગે ઇસ્કાં ગુલહું બુહોંને બાગે જહાંમે આકર,
ગુલે મુરાદ એક એક બશરકા ખીલાદીયા ઓર ખીલા રહેહે.

શબેર.

ન સમજા ઉમ્મ ગુલ 1 ઉસબુને ખુદ સરકો સમજાતે,
ખીમલકર મોમ હોજાતા અગર પત્થરકો સમજાતે.

કંવાલી કલ્લોખન અમૃતસરવાલી.

હથરમે હોં ફુરુહ ન ફર્યાદે સીતમ અરહી કહી,
ચુપ રહે અલ્લાહકે આગે લીહમ અરહી કહી.
સુન ચુકાહું બુસ્કો સોખાર ઉસ્કો સુન્નાહય પુખુશ,
તુમને મુજસે યે હમે ઇંજહારે ગમ અરહી કહી.
ખાત કેહકર તુમકો દીવમે ખુદ સમજના ચાહીએ,
યે બહોત અરહી કહી યા હમને કમ અરહી કહી.
ફાલ હકીકત મર રહેહો તુમ ખીયાલે હુરમે,
કેહને વાલેને યે અય એહલે હુરમ અરહી કહી.
દીવકા આના હય ખુરા દીવકા લગાના હય ખુરા,
ખાત યે બુસ્કો તેરી કસમ અરહી કહી.
હાલપાઇ ઉન્સે અર્જે હાલકી સીફ ઇંસકદર,
આપને યે હાસતાને રંબે ગમ અરહી કહી.
બુલ કદલી દીવ હસીનોં કો ન દેના ચાહીએ,

મરને વાલેને તેરે'ગે મરતે હમ અઘી કહી.
હયાર કયા શેખ હય મેરા દીલ હયારકા કાઇલ નહિ,
મરકે હુંગા મેં દોખારા ફીર સનમ અઘી કહી.
મુહ કયા દેતે હો તુમ મુજકો મહોખતકી સીલાહ,
મેં ઉડાઉં મુફતમેં જુલમે સીતમ અઘી કહી.

શેઅર.

ઇસ અદાસે વો જફા કરતેહેં

કોઇ જાનેકે વફા કરતેહેં.

કંવાલી ખિસ્મીદજાજન કાનપુરવાલી.

ખીગળે હેં કુચ્છ એયસે મેરે અફસાનએ ગમસે,
કેહતે હેં કે રખો ન કોઈ વાસ્તા હમ સે.
હમ ઉન્સે બયાં હાલે દીલે ઝાર કરેં કયા,
હરખાત પે વો કેહતે હેં શીર વાસ્તા હમસે,
મુંહસે કહીં નીકલાયા કે દીલ તુમપે શીદા હય.
બચ દીની ખના પરવો ખીગળ બચઠે હેં હમસે,
અબ દીલકો તાજપને મેં મઝા આનેલગા હય.
અલલાહ કરે બાઝ ન આએવો સીતમ સે.
ખાલીસે મેરે ઉઠ ગએ યે કેહકે હમે નઝઅ.
હમ તોળતે દેજેં તુજે યે હોગા ન હમસે,
લીલકાહ મદદ અય કશીશે જશે મહોખત.
દીલ લેકે વો બેઝર હુવે જાતેહેં હમસે.
હન્હેં તેબયાં હાલે દીલે ઝાર કરેં કયા.
વો રૂઠ ન જાએ કહીં અફસાનએ ગમસે.
દીલસે કોઇ ઇસ લઝઝતે આઝારકો પુછે.
કેહને કો ગુરા હાલ હય બેતાબીએ ગમસે.
કેહ દેતેહેં મુંહ ફેરકે બોસેકી તલમ પર,
યે કામ તો અય મીર ન હોગા કબી હમસે.

શેઅર.

ઇસ રંજ બે કસીકી યારગ ખગર ન પહોંચે,
બઘે ન શામે ગુરબત સર પીટની વતનમેં.

કંવાલી અલતાફજન બમ્બઇ વાલી.

તુ હે સાકી તેરી અન્હએ મસ્તાના રહ.

જ્યારે મુજસા રીન્દે બે ખુદ તુજપે દીવાના રહે.
 મયકશે જળ તક પે બઝમે જામે પયમાના રહે,
 મુજસે રીન્દે લા ઉબલી કા બી અફસાના રહે.
 ઇસસે કયા મતલબ તુમહેં તો એક તમાશા ચાહીયે,
 કોઇ કુન્જાના રહે યા કોઇ દીવાના રહે.
 ખાનકાહોં મેં પુરાને લોગ હેં પીરે મુગોં,
 હબવતે મયકી વેહી તરહે કદીમાના રહે.
 જલ ખુજે મુદતકે હમ લોકોન ન પે ઉકદા ખુશા,
 કોન શમએ અન્ખુમન થા કીસકે પરવાને રહે.
 બે ખુદી કમ હોતો વો વો રાઝકી ખાતેં કહું,
 હસનાક હર મયકદેમેં મેરા અફસાના રહે.
 ઉન્સે પુછે કોઇ શરહે લઝઝને ખુને જુગર;
 બે તુમહારી યાદમેં બે આખો બે દાના રહે.
 શેખકે તિહોં વઝાઇસે હમેં મતલબ નહિં,
 તું રહે દીલમેં જખાં પર તેરા અકમાના રહે.
 હોને વાલે હોગએ આગાહુ ઝોકે વરલસે,
 એક તુમહી ખાલીસ મગર કીસમનસે બેમાના રહે.

શેઝર.

મેંબી જુઠા મેરે શીકવે બી સરાસર જુકે,
 તુમહીં સચ્ચે હો ફીર ઇસ ખાતકા જહુગગા કયાહુય.

કંવાતી ઉમરાવખન હરદાવાતી.

અયસા આંખોમેં સમાયા હય તુ અય બહુ નઝર
 દેખતા હું જીસ તરફ આના હય તુફી તુ નઝર.
 આજ તક જહાંસોં મેં રખખા મુજકો ઉસદમ ખાઝને,
 વરલકા આતા નહિં ઉસકે કોઇ પેહુતુ નઝર.
 રંગ એક દીન લાએગા પે ઉન્કી ઝુલફોંકા ખીસાત,
 રાત ભર આએગે અય દીલ ખાબમેં ખીજહુ નઝર.
 અયસા બે કાણુ કીયા હય એક ખુને ખુદ કામને,
 અપને હી દીલપર નહીં આના મેરા કાણુ નઝર.
 ખાગે આલમમેં નઝર આએ હમેં લાખોં હસીં,
 તેરી સુરતકા ન આયા એક બી શુલરૂ નઝર.
 લખતે દીલ પેહુલે બહા કરતાયા જીન આંખોંકી રાહ,

અળ ઉન આંખોંમે' નહિં આતા કોઈ આંસુ નઝર.
 અળ સરે નો જાન આ જાતી હય કાલીબમે' મેર,
 જળ કહીં આતા હય મુજકો વો ખુતે ખુશખુ નઝર.
 લા મકાંડી કયું' ન હો રોશન હો ઉનકે તુરસે,
 વો નહોં જસજ વેહી આએ મુકામે હું' નઝર.
 મયટદી હસ્તી તરીકે ઇશકમે' જસને અઝીઝ,
 અપના હીજત્યા ઉસે પ્રીર આએગા હરસુ નઝર.

શેઅર.

યકતા હય કયસ ઓર ન ફરહાદ ફર્દ હય,
 તય કર ગયા જો રહે મહોખત વો મર્દ હય.

કબાલી કમલીબન દેહલીવાલી.

ઝેમે શુલ રંગ શુલીસ્તાને જહાં કુચ્છલી નહિં,
 બાએ યસરખ હય તરો તાઝાયહાં કુચ્છલી નહિં.
 સીકકએ શાહી આ જારી જુન્કા હકત ઇસકલીમ મેં,
 બે નશાનીને રખા ઉન્કા નશાં કુચ્છલી નહિં.
 થી જો દેહલાતી ખુદા ખુદકો ખુદીમે' કોરસે,
 અય ફલક ઉન બહુમાનોંકા શુમાં કુચ્છલી નહિં.
 અયસા આયા ઝલજલા સળ ઝીરગએ હીવારો દર;
 અળ મકાનો કસ્રકા ઉન્કી નશાં કુચ્છલી નહિં.
 ખુદ પસંદીને મીદાયા ખાકમે' અયસા ઉન્હેં,
 જાહો હશમત તાજે શાહી ઇજઝો શાં કુચ્છલી નહિં.
 અળ કહાં નમરૂદ ઓર પ્રીઓન ઓર શહાદો આદ,
 હય ફકત હયરતકા આલમ ઓર ચહાં કુચ્છલી નહિં.
 કયસે કયસે શાહ ઇસ આલમમે' આકર ચલદીયે,
 ઓર બખુઝ આતે ખુદાએ દોજહાં કુચ્છલી નહિં.
 હય બશરકો ખોદે મરકદ દેહશતે રોજે અઝત,
 તેરી હસ્તી હસ્તીએ ઉમરે રવાં કુચ્છલી નહિં.
 અય જલાલી જો ખુદાકે નેક બંદે હેં ઉન્હેં,
 ખુલ સરાતે હઝકા વેહમે શુમાં કુચ્છલી નહિં.

શેઅર.

ખાક લયલા કે હીયે બે વાસ્તે છાની નથી,
 ચેલી એક મજનુ'કી દાનાઈથી નાદાની નથી.

કંવાલી ગૌહરબન કલકત્તે વાલી.

ઝરાલી બલ નઝર આયા મુજે જબ ઉન્કી ચીતવન પર,
 તો ખંજર ફેર લુંગા મેં ઉસી દમ અપની ગરદન પર.
 છન્ડોને છતે છ મુજ પર હઝારોં જુદમ ઢાંચે હેં,
 ન કયા કુચ્છ કે હ ઢાંઈગે વો આકર મેરે મદદન પર.
 બળે દાવે સે કેહતે હેં મીલેંગી ખુદમેં હુરેં,
 કુચ્છ ઇતના કષ્ટ હય વાઅઝ દે। અપને પારસા પન પર.
 બળે હુશીયાર હેં અય દીલ બળેહો ચલતે પુરઝે હેં,
 કહીં ઘોઝા ન ખાના ઇન હસીનોં કે લગક પન પર.
 ઇન્હીં હરકાતને રસ્તા કીયા હઝારોં ઝમાને મેં,
 ખીગળ કર ઇસતરહ કેહને લગે વો મેરે સેવન પર.
 લીપટ કર ખુબહી બોસે લીયે હોંગે રકીબોંને,
 બે ઇતને નીલ ઝહીર હેં તુમહારે રૂએ રોશન પર.
 પલટ કર હો ગયા સીધા સેરી તકદીર કા પાસા,
 નઝર આતા નહિં હય અમ કેમ્ બલ ઉન્કી ચીતવન પર.
 ઇલાહી કયા કરેં કુએ ખૂતાંમેં કીસ તરહ બઠેં,
 તસલ્લુન કર લીયા હય નાતવાનીને મેરે તન પર.
 તખરસુમ મેરી નઝરોમેં ફીરા કરતા હય ખૂનખાના,
 તખીઅત આઇ હય જબસે કીસી વીફ્લે બારેહ મન પર.

કંવાલી અલતાફબન આગરેવાલી.

સીતમ વો અશમે કાફીરસે તેરે ચલના ઇશારોંકા,
 ગલમ વો દીલ પકળકર બચઠબના બેકારોંકા;
 કરેં ઇન્સાફ દુન્દામેં અગર આફતકે મારોંકા,
 બને ખુદ આસમાં ફાહા તુમહારે દીલપ્રીયરોંકા;
 ખુદા બને હુમ્મહેં દહન કયા કયા હસરતેં દીલમેં,
 ફેફાંલોસેં મેરે સીનેપે આલમ હય મઝારોંકા,
 તેરા એક વાદએ દીદાર આર વોહબી કયામતપર,
 પર ઉસપર સખ ઇતના હાય દીલ ઉમીદવારોંકા;
 કસમ હય તુજકેા આહીદ કયા કરેં ગર આંખસે દેખે,
 છલકના સાગીરે મયકા વો છકના બાદખારોંકા.
 કબી બચઠે કબી ઉચઠે કબી લોટે કબી તળપે,
 તમાથા દીલકેઝાબીલ હય તેરે બેકારોંકા

ન કુરસત હય ન રાહત હય મંઝર અય દાગ કયું કર હો,
મગર કયા કીજએ મજબુર જો ઇશાદ યારો કા.

શેઅર.

દેસ્તી ઉસ જુતે પુર ફતસે નીભાએ કયું કર.

તુન્દણુ ઉસ દગા પર દાઝકો ચાઉં કયુ કર.

કંઠવાલી તુરજહાંખન મયપુરવાલી.

તલવાર ખુમે રંઝદો અરમાન રેકુ ન જાએ,
ગિરમીતકે સરપે કોઇ એહમાન રહે ન જાએ.

વાદા કીયા હય અય દીત આનેકા આજ ઉત્તે,
અય રાઇશોકા કોઇ સામાન રેકુ ન જાએ.

ભર ભરકે જામ હે તુ હમ મયકસોકો સાકી,
મેહપ્રીતમે કોઇ પ્યાસા મેહમાન રેકુ ન જાએ.

હીલ્લાહુ ઇતમે આકર તુમ અપના ઘર બનાદો,
દીત ખાતએ ખુદા હય વીરાન રેકુ ન જાએ.

લોહલાહુ અપને ઘરસે દુશ્મનેકો તુમ નીકાડો,
પ્રીરદોમ કે અચનમે શયતાન રેકુ ન જાએ.

અજ કલ કર ચુકે તો પામાત નાશ કરદો,

મે લી તુમ્હારે દીકમે અરમાન રેકુ ન જાએ.

વો તેગલકે આએ ચલ સરકે બલ નીઝાની,

ઉલફતકા માઅરકા હય મેદાન રેકુ ન જાએ

શેઅર.

મગયર દરકેલી કોઇ કામ હો નહિં સકતા,
બશરકો ચાહીએ લે અકલસેમી કામ સુરર.

કંઠવાલી અદલાહદીખન એહમદાવાદ વાલી

ઉમકા કુશતા હું મગર ખન્દએ એહસાં હું મે,

ઝોક ખાર ઝોર લી જી જાઉં તો કુરખાં હું મે.

અયસે કાફીરસે બચાએ કોઇ ઇમાં કયું કર,

જરકા હાઅત્રા હોકે ગારતગરે ઇમાં હું મે.

હમરતે લેકે નીકલજાએ ઇલાહી દીલકો.

નરહે દીત-નયે મજમા- ન પરેશાં હું મે.

સર રહો દોશયે જજ તક મુજે એક ખાર રહો,

અમ સુખુક દોશ હું જો મે સરોસામાં હું મે.

એક તરવીરે સરીખા હું પરેયાની કી,
 ઓ હસીં દેખ તેરી બુદ્ધે પરેશાં હું મે.
 ન કહીં ડાલદેં સાચા તેરી બુદ્ધેં મુજ પર,
 ઇન્સે ડરતાહું કે પરયાંહેં યે ઇન્સાં હું મે.
 દીત દીયાથા ઉન્ડેં કુચ્છ સોચ સમજકર મેને,
 અપની દાનીસ્ત મેં વેા સમજે કે નાદાં હું મે.
 ઉન્સે કેહતે કોઇ મીતજએ દમે રૂખસત હય,
 આખીરી વજત હય કુચ્છ દેરકા મેહમાં હું મેં.
 હો સકે સખ મહોખમતમેં કહાં તક સાખીર,
 જાનતે હોકે ફરીશતા નહિં ઇન્સાં હું મેં.

શેઅર.

વોહી પેશઆની હય જો કુચ્છ કે હય પેશાની મેં,
 રંજસે શીકસે ઇન્સાન કે હોતા કયા હય.

કન્વાલી મુશતાકજન આગરેવાલી.

હય વાદએ વરત આજ જો એક નકે પરીસે,
 હાથોં દીલ ઉછલતા હય મેરા ફતે ખુશીસે,
 જાતે હો અમર ગયરકે ઘર જાઓ ખુશીસે,
 પચતાઓગે આખીર મેરી ખાતીર શીકનીસે.
 કયા તકે મહોખમત કોઇ આસાન હય નાસેહ,
 આગાહ નહિં હય તુ અલી દીલકી લગી સે.
 માલૂમ હો અય અર્થ તુજે કદ સીતમકી,
 તુજકો જી યુંહી મેરી તરહ ગર કોઇ પીસે.
 કુચ્છ હલલી હય ઇસ બુદ્ધે સીતમકી કે પસે મર્જે,
 તાખૂન નીકાલ મેરા હુશમન કી ગલી સે
 ગરજન લી માંગો તો ન હોગા મુજે ઇનકાર,
 દીત માલહી કયા હય ઇસે લે જાઓ ખુશીસે.
 અલ્લાહ કરે દોનોં યે આંખે મેરી પુટેં,
 દેખા હો અમર મેને તુંમહેં જદ નજરી સે.
 કરતે હેં શબો રોઝ જફાએં લી મુજહી પર,
 ફીર ઉસપે યે તુરરાહ કે શીકાયત હય મુજહી સે.
 મહાહ તુજે ઇસ્ક કીસીકા તો નહિં હય,
 હોતા હય શુમાં કુચ્છ તેરી વેહશત અસરી સે.

શેઝર.

કચું વરલકી શમ હાથ લગાને નહિં દેતે,
માઝશુક હો તુમ યાકે અમાનત હો કીસીકી.

કંવાલી મોતીખન દેહલીવાલી.

રસુત્રે હાથમી હો તુમ શહેનશાહે દો આલમ હો,
હળીએ કીબરીયા હો શાફએ અવલાહે આલમ હો.
વો ફાસીક હય કુદરત હો એસે ફતાહે ખયખરસે,
વો બે ઇમાન હય બે દુશમને ફાફકે આઝમ હો.
બલા કયા ખોફ ઉરકો સોઝીશે ખુરશીદે મેહશરકા,
કે એસપર સાયા અફગન હામને સુલતાને આલમ હો.
તુમારે વારતે હકને કીયે અરઝો સમા પયદા,
તુમ... યા સરવરેદી બાદશાહે હરદો આલમ હો.
ખવકતે નઝઅ મેરે મુંહસે બરી યા રસુલીસ્લાહ,
તુમારા ઈસ્મે આઝમ હો તુમહારા ઈસ્મે આઝમ હો.
અજબ કયા હાથ આએ ઉરકે દોલત દીનો દુન્યાકી,
કે એરકો સીદક દીલસે ઉત્કતે ફખ દો આલમ હો.
એસે ખુમકરો ઉરમાનો અલીસે કદહો-કાશીર હય,
વો બે ઇમાન હય બે દુશમને ફાફકે આઝમ હો.
ખયાં કયા મુજસે હો તાઅરીફ ઉસ શાહે રીસાલતકી,
કે એરકી મદહબાં ફુરઆં મેં ખુદ ખદ્વાકે આલમ હો.
બલા કયા ખોફ તુમકો ખુરશીશે રોઝે કયામતકા,
ખફઝતે હક તખરસુમ તુમતો આવે ફખર આલમ હો.

શેઝર.

બીજીએ હુવે માઝશુક મીલેં સબકે ઇલાહી,
તનહા કોઈ જન્નતમેં ન બાએ મેરે આએ.

કંવાલી અલ્લાહ'મન્દીખન એમદઆબાદ વાલી.

રોઝે અબ્વલ ખાલીકે કોનો મકાં તુહી તે થા,
ઝોર દહાને ખદ્ક મેં રોઝી રસાં તુહી તો થા.
હક યે હય તાબે અનલ હક થી કહાં મનસુર કો,
ઉરકે મુંહમેં તુલકી ગોયા ઝબાં તુહી તો થા.
હાલ સકના હય કોઈ અદમ કીસી બેહસમેં હમ,
હક તો યે હય શમસમેં કુમકી કુમાં તુહી તો થા.

રખો અરની કી સદા મુસાસે મુનકર તુર પર,
 લાન તરાની કી કરીમી સે કુંગા તુડી તો થા.
 કોન દોઝખ કો બના સકતા થા જસનકા ચંમન,
 નારમેં એક નુરે કુદરતકા નશાં તુડી તો થા.
 કોન કર સકતા થા શબકો નુરે વેહદતકી સફર,
 ખીઝ પર જુલમાત મેં જલ્વા કુનાં તુડી તો થા.
 થા જો એક પત્થરમેં કીજા થી કાસે ઉસકી ખબર,
 અય તેરી કુદરત વહાં રોઝી રસાં તુડી તો થા.
 તેરે હી જલ્વે સે રોશન અર્શકી કતદીલ થી,
 ફુસરા થા કોન નુરે દો જહાં તુડી તો થા.
 અય જલાલી છસ્તબુએ ખાલીકે કોનેનમેં,
 મીસ્લે મજનું છાનતા રેગે રવાં તુડી તો થા.

શેઅર.

મયકે પીનેકો તો મુદત હુઈ પર અય હમદમ,
 જો તલબ અબલી જો મીઝ જાએ તો મનકાર નહિ.

કન્વાલી અલતાફજન આગરે વાલી.

મુજે અપના જલવા દીખાદો તો જાનું
 યે હાજે તમન્ના મીટા દો તો જાનું.
 બહોત મેંને ઓળે હેં શાલ ઓર હુસાલે,
 મુજે અપની કમલી ઉજાદો તો જાનું.
 કલી ખવાખમેં અપના જલ્વા દીખાકર,
 મેરી સોતી હીસમત જગાદો તો જાનું.
 બુલાલો મુજે અપને કુચેમેં હજરત,
 હીકાને સે મીટી લગાદો તો જાનું.
 ખના હુઝર અબદાલ ફેયઝે નઝર સે,
 તજમુલકી ખીગળી બનાદો તો જાનું.

શેઅર.

હીખો તુમ જાએ ઝરસે યે તખરમુમ,
 નતીજા કારે બદકા કરે બદ હય.

શેઅર.

કમી મરનેસે પેહલે કાથ તુમકો દેખડી લેને,
 ચેહી હસરત હીએ દુન્યાસે અમ હમ હાએ જાને હેં.

કંવાલી નઝીરખન પંદરપુર વાલી.

મુજકો બે બન તો કરતે હો ઇઝ્સે પેહલે,
સોચ લેનના મગર અન્નમ જફાસે પેહલે.
કીસ્કે આતેહી ગયા દર્દે એ દીલકા ચારખ,
મેલ અયસા થા શીફાકો ન હવાસે પેહલે.
મન્જીવે ઈશકકા હુશવાર નહિં તય કરના,
તાઈરે જાતો બચે ઝુલ્ફે દુનાસે પેહલે.
તુંમ મસીહાઈ પે કરતેહી રહે નાજો ઝરર,
મરગયા ઈશકકા મિમાર કઝાસે પેહલે.
ઉત્તને કયા દેખાકે દીલ સીનેમેં ગીરખાલ હુવા,
ચલ ગયો તીરે નઝર તેજે અદાસે પેહલે.
ઈમ્મ શરરગારીએ દીલસે હય તઅજ્જુમ મુજકો,
આગ લમતીથી ન યુ' આહે રસાસે પેહલે.
નીગહે નાઝકો કયા નજ હું કયા રખખા હય,
દુકળે દીલ હો ચુકા શમશીરે અદા પેહલે
કર દીયા હશરકા મુશતાક જફાઓને તેરી,
દાદ ચાહુગા કયામતમેં ખુદાસે પેહલે.
ગયરને પટ્ટી પળાઈ હય બકાગત ઉન્કો,
યુ' પલટતે નથે વો એહદે વફાસે પેહલે.

શેઅર.

અમ કોઈ કયા કરે ઇલાજ અફસોસ,
મોતને લી દીયા જવાબ અફસોસ.

કંવાલી ખટોખન દેહલી વાલી.

બકા હોતી હય નાઝીલ જબ નઈ કોઈ ઝમાને પર,
વો સખસે પેહલે અતી હય મેરેહી આશીયાને પર.
કીસી સુરતસે મીત્રને પર વો હાની ભરં નહિં સકના,
બગી મુશકીલસે જો રાઝી હુવા સુરત દીખાને પર.
કહીં મજનું હુવા હોગા ફીદાએ સુરને લયલા,
અજકાએ હાર્થીએ લોગોંને કયા કયા ઈમ્મ ફસાને પર.
લગકપનમેં કીસીકે ચાર છે દમ્મ બીમ આશિક થે,
શખાબ આતેહી આફ્રુ આ ગઈ સરે ઝમાને પર.
જો બે હસ હેં ઉન્કેં નગમેસે દીલચરખી નહિં હોતી,

શુલોકો વજ્ર કમ આતા હય જુ મુકે તરાને પર.
 ઝમાના હો ગયા બીજો હુવે અક શોખસે હમકો,
 નીકલ આતેહો અમ લી અફક ઉમકી યાદ આને પર.
 મીસાલે નકચે પા હય કોઇ હમમે ફેસલા અપના,
 હમ આમાદા હો મીટને પર વો આમાદા મીટને પર.
 જગર કો લી ચોહી હમરત હય જે હીલકો તમના હય,
 તુમે રહતે હો ચે દોનો કે દોનો ગમ ઉઠાને પર.
 અલી તો તુકકે રાનેકો તુમને જેવ સમજ હય,
 કમી પચતાઓએ હીલમે તુમ્મી તુફાન આને પર.
 રોઅર.

કેહતે હો હો હીલ હય તો હમ ઇશમે કયા કરે,
 મિમાર હો જે આપ તો અપની દયા કરે.

કગવાલી કીટીજન સુરતવાલી.

પસ બીઠલાકે રુરે બઝમ ઉઠાતે કયુ હો,
 સર અગાકર મુજે નજરેસે ગીરાતે કયુ હો.
 અસળસ અયદીદગે તર અશક બઢાતે કયુ હો,
 છીટે દેદેકે લગી હીલકી બુખાને કયુ હો.
 આશીકે અશનહુ એક તીરે નજર કાશીર હય,
 કયુ ચલાતે હો કમાં તેગ ઉઠાને કયુ હો.
 મરલી જાને હો જે મરતાહુ તુમકારે આગે,
 અમ દુઆઓ કે લીએ હાથ ઉઠાતે કયુ હો.
 યહી કફતાઓ યહી તફતલી કરકો ચારો,
 કુજે જાનાંમે મેરી ના નશ ઉઠાતે કયુ હો.
 અય નકીરન મે માન હુવા મજબીત કા હુ,
 થકકે બેઠાહુ અલી મુઝકો ઉઠાને કયુ હો.
 મેને માના તુ હો પરના નહિં બદેકી અરબ,
 રહતાહુ તો મુજે આકે મનાતે કયુ હો.
 કુન્હમે મુજાકી તરકા તાલીએ હીદાર નહિં,
 લન તરની મુજે હરબાર સુનાતે કયુ હો.
 દેકે હીલ એક બુને બેદદકો તુમ અય અનવર,
 કયુ મલા સેહ હો ચે રંજ ઉઠાતે કયુ હો.

એક નજર ઇંધરભી.

શુકે ખુદા કે આજ હસીનાંકી જન ઉર્ફે સુફીયાં કે.
ઇમાનકી કે આરોં હિસ્સે શાયેઅ હો ગયે. કબ્રાલી
યોંકા જખીરા જેસા કે ઇન આરોં હિસ્સોં મેં જમ
કિયા ગયા હય ગજલયાત કે કિસી ઓર ગુલદસ્તેમે
આજ તકભી કિસીને જમા નહિ કિયા થા. ઓ.
એહી વજે હય કે ઇસકી માંગ હર નિમત્તસે હોને લગી.
ઓર ઇસકી તલ્લીમકે ખુતુત ગાઉ ગાઉંસે આને લગે.

અમર જન સાહેબો કે દેખનેમેં ઇસ કિતાબ કા
કોઇ હિસ્સા ન આયા હો તો વોહ તલ્લીમ ફરમા કર
જુર દિલ્લયસ્ખી હાસિલ કરે. કીમત હર હિસ્સેકી
સિર્ફ દો આને રકખી ગઇ હય.

દિગર એક કિતાબ અશઆરકી છપ રહી હય.
જિસકા નામ " એક લાખ રૂપેકા એક શેર " રકખા
ગયા હય. ઇસ કિતાબકી ખુખી કે તિયે ઇસકા નામ
હી કાઢી હય. કીમત સિર્ફ દો આને રકખી ગઇ હય.

અલ્લ અશતહર

મુન્શી અમદુલ્લ મજીદ અમદુલ્લ અજીઝ

તાજિરે કુતુબ

તીન દરવાજા, અહેમદાબાદ.

